

[Bølgeministeren.]

Jeg forstår, at man gerne vil have nedsat et udvalg, og jeg vil gerne dér bidrage med yderligere oplysninger, hvis man vil have det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Bladt: Da der er fremsat ønske om udvalgsbehandling, foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af en sygelønsordning, omfattende alle lønmodtagere [af Ragnhild Andersen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 159, fremsættelsen i tidenden sp. 51).

Sagen sattes til forhandling.

Socialministeren (Bomholt): Det forslag, der her er fremsat, og som går ud på, at folketinget skal beslutte at opfordre regeringen til at lade udarbejde en sygelønsordning for alle lønmodtagere, kan ikke give mig anledning til mange bemærkninger.

Det vil være almindelig kendt, at sygeforsikringskommissionen af 1954 i sin nylig afgivne betænkning har stillet forslag på bl. a. dette område. For tiden overvejer regeringen sin stilling hertil, og jeg venter i nær fremtid for folketinget at kunne fremsætte et lovforslag om dette og andre spørgsmål, der berøres af betænkningen.

Selv om jeg deler ønsket om at sikre sygeløn til de lønarbejdere, der ikke omfattes af de eksisterende sygelønsordninger, og ønsket om i det hele taget at dække hullerne i disse ordninger, må jeg henstille, at forslaget trækkes tilbage, idet hele dette problemkompleks rummer så mange tekniske vanskeligheder, at en isoleret behandling

og beslutning efter det angivne ville give et forkert arbejdsgrundlag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Den højtærede minister havde ikke mange bemærkninger at gøre til forslaget, og det kan i og for sig siges at være forståeligt, når ministeren meddeler, at han i nær fremtid vil fremsætte forslag, som for tiden er under udarbejdelse i ministeriet om en sygelønsordning og om det forslag, der er stillet af sygeforsikringskommissionen.

Alligevel vil jeg dog gerne begrunde, hvorfor den kommunistiske gruppe, som er bekendt med kommissionens forslag, nu har genfremsat det forslag til folketingsbeslutning, som vi allerede fremsatte sidste vinter. Ved fremsættelsen af vort forslag om en sygelønsordning for alle lønmodtagere dengang præciserede vi samtidig, at en sådan ordning bør indeholde bedre og retfærdigere bestemmelser end dem, vi kender til fra den allerede eksisterende sygelønsaftale mellem arbejdsmarkedets hovedorganisationer. Socialministeren udtalte ved den lejlighed, at han delte ønsket om at sikre alle lønmodtagere sygeløn og om i det hele taget, som ministeren også sagde her i dag, at dække hullerne i de bestående sygelønsordninger. Ministeren foretrak dog også sidste vinter at afvente sygeforsikringskommissionens betænkning, før han ville tage stilling til sygeløn, til ordningens finansiering og de øvrige af os i vort forslag rejste spørgsmål.

I denne vinter står vi i en ny og bedre situation, kan man godt sige. Sygeforsikringskommissionen har nu omsider afgivet sin betænkning, i hvilken der også indeholdes forslag til lov om dagpenge til lønarbejdere i sygdomstilfælde. Dertil kommer, at regeringen og ministeren også her i dag har bebudet at ville fremsætte lovforslag på grundlag af sygeforsikringskommissionens forslag. Det kan altså lykkeligvis forventes, at vi i denne vinter kommer til at realitetsbehandle dette spørgsmål, der er af så uhyre stor betydning for tusinder af mennesker. En betryggende sygelønsordning, en lov om sygeløn, er nødvendig for de mange tusinder, der ingen sygeløn har, og som derfor er uhyre vanskeligt stillet i dag. Den er også nødvendig for de mange